

provizorja istotam; Matija Krevh, kaplan pri Mali Nedelji, za provizorja pri Sv. Antonu na Pohorju. — Nastavljeni so bili kot kaplani č. gg. semeniški duhovniki: Alojz Bratuša v Laško, Franc Križan v Griže, Franc Murko v Bizeljsko, Franc Pečar v Videm in Ludvik Prelog v Sv. Martin pri Šaleku. — Prestavljen je bil č. g. kaplan Anton Bratkovič iz Makol k Sv. Marku niže Ptuja.

Nesreče.

Vsled udara strele upepeljena hiša. V Velki ob severni meji je pogorela popolnoma vsled udara strele hiša, ki je bila last posestnice Frančiške Krenn iz Cmureka. Škoda znaša 50.000 Din.

Smrtonosno trčenje kolesarja z vozom. V Presiki pri Ljutomeru je prihrvel Franc Lesjak, viničarski sin, na kolesu po strmini in zadel z vso silo v dvovprežni voz, ki je pripeljal iz nasprotne strani. Sunek je bil tako silovit, da je kolesar izdihnil pol ure po nesreči.

Strela udarila med omizje. V Tratni pri Slivnici pri Celju je tresčilo med nevihto v oreh posestnika Janeza Frece. Od oreha je preskočila strela skozi strop poleg stoječe hiše in je udarila na sredino mize, okrog katere je bilo zbranih pri predjužniku 12 oseb. Udar je ubil triletnega fantka, druge pa je omamilo in so dobili opekline po nogah. Omamljeni so se pravočasno toliko zavedli, da so se izvlekli po štirih iz hiše. Gasilci so preprečili, da se ni razširil ogenj na sosedna poslopja.

Razne novice.

Obstreljen je bil pri prekoračenju meje pri Št. Ilju v Slov. goricah od obmejne straže Franc Bauman, 26letni delavec iz Kogelberga pri Lipnici. Na stoj pozvani ni počakal in radi tega je bil oddan nanj strel.

Lesena šupa za seno je zgorela vsled podtaknjenega ognja v Rošpohu pri Mariboru. Poslopje je bilo last posestnika Alojzija Lukmana.

Ono pere tako prizanesljivo,
ker je blago

Neznano utopljenko je naplavila Sava pri Rajhenburgu.

Neznanega Avstrijca je naplavila Mura v Apačah. Telo je bilo že v razpadanju.

Izlet s posebnim vlakom v Oberammergau. »Putnik« priredi v času od 20. do 25. avgusta t. l. izlet s posebnim vlakom k pasijonskim igram v Oberammergau. Predvideno je enodnevno bivanje v Oberammergau-u (ogled pasijonskih iger) in v Münchenu z ogledom mesta. Razen tega si bodo udeleženci lahko ogledali druge znamenite kraje v Avstriji in Nemčiji, Salzburg, Visoke Ture itd. Cena celega potovanja znaša 1725 Din za osebo. V tej ceni je všteta vožnja v III. razredu brzovlaka, vaa oskrba, prevoz prtljage, ogledi mest, napitnine, takse in listek I. razreda za pasijonske igre dne 22. avgusta. Vse nadaljnje informacije, prijave, oskrba valut po najkulantnejših tečajih pri »Putniku«, Maribor, Aleksandrova cesta 35, tel. int. 21—22.

Na ban. kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu je za novo šolsko leto, ki se prične dne 15. septembra, praznih še nekaj mest, zato se podaljšuje rok za vlaganje prošenj do dne 15. avgusta t. l.

Poizvedovanje. G. Karel Ocepek, v vojni službi vojnega kurata Dollingerja, je naprošen, naj javi svoje sedanje bivališče ali g. mestnemu župniku Dollingerju, St. Leonhard im Lavanttal, Kärnten, ali župniku Mešku, Seles, p. Slovenjgradec.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, zopet odprt. Prosta izbira zdravnikov. Cena zmerna. Vodja primarij dr. Čerňič. 867

Obžalovanja vredni slučaji.

Nezaslišano bogoskrunstvo. V neki vasi so pijani fantje — bilo je na Dravskem polju, za enkrat ne povemo kje — iz kapele ukradli kip Matere božje, ga nosili in metali po vasi in po dvoriščih,

Gledališki red v starem Rimu.

Gledališki red v starem Rimu je vseboval salabsko strogo kazni. Kdor se je dvignil med predstavo spodaj v parterju iz katerega koli vzroka, je moral plačati globe 5 rimskih tolarjev. Igralec, ki bi si bil dovolil nemoralno kretnjo, ali bi izustil besedo, ki ni bila zabeležena v knjigi suflerja, je zapadel 5letni kazni na galeji (veslač na ladji) in se ni smel nikdar več prikazati na odru! Kdor da drugemu v gledališču zašušnico, pride za 10 let na galsjo. Kdor se prikaže v gledališču z orožjem, ga pošljejo za celo življenje na galejo. Če bi pa kedo koga ranil med predsta-

Januš Golec:

Lov na zaklade.

Ljudska povest po zapiskih rajnega prijatelja.

Naravoslovci še danes ne znajo, kaj da je glavna prehrana morskega slona. V želodcih ubitih živali so našli razne morske rastline ter kamenčke. Pomorščaki pravijo, da si mora obtežiti morski slon, da se sploh lahko potopi, svoj ogromni trebu s kamenjem.

Še le drugo jutro po posnetku našega »junškega« srečanja s krdelom morskih slonov smo se odpravili z jahte na otok Guadelupe, da ga raziščemo, če morda ni služil kdaj kot zatočišče morskim roparjem.

Morje v bližini otoka je globoko 5000 m. Otok sam obstoja iz ognjeniškega kamenja, je dolg 30 km in širok 3—11 km. Obal tvorijo proti morju navpične stene iz okamenele lave. Po sredini se razteza gorovje. Najvišja točka na severu je visoka 1350 m. Samo po pogorju poganja

3 nekaj rastlin, ostalo je izsušena puščava, ki ne more preživljati niti skromnega kaktusa.

Leta 1892 je pripeljala ladja »Melpomene« na otok čredo koz. Te so se razmnožile in se podijo še danes po skalovju v celih krdelih.

Prehodili smo celi skalnati otok. Ko se je nagibalo solnce k zatonu, smo zapazili ob enem delu obale nekaj razklopotanih lesenih kočur in na pol razpadlo četverokotno poslopje, pozidano iz na solncu posušene opeke.

Pred kakim dobrim letom so morali tukaj gospodariti mehikanski vojaki. Zadeli smo v zapuščenih naselbinah na ostanke rdečomodrih uniform. Zidana stavba je bila bolnišnica. Krog nje so ležali raztrošeni deli postelj in steklenice, ki so vsebovale nekoč zdravila. Našli smo zdravniške instrumente, razpadlo operacijsko mizo, mehikanska podrapana sedla, kuhalne aparate, krampe itd. Na eni od na pol porušenihi lesenih bajt smo čitali v španščini napis: »Po zakonu je prepovedan lov na morske slone.«

Kaj nam je povedala zapuščena naselbina? Ali se je že mudila tukaj najbrž pred nami mehikanska večja ekspedicija, ki je tudi stikala za

ga s čajem napajali v gostilni, mnogo kaj o Materi božji govorili in končno kip razsekali. Vsi ljudje so radi dejanja skrajno razburjeni. Preiskavo vodijo pristojni orožniki. Tisti, ki so to storili, bodo pri sodišču dobili kazen, poleg tega pa tudi Marija in Bog nanje ne bosta pozabila. Ko bo stvar končana, objavimo več.

Obkleko kradel na debelo. Otona Prosen so izgnali iz Tirolske v Maribor, kjer je prejel zaposlitev pri neki stranki v Tomšičevem drevoredu. Prosen je ukradel dobrotniku dva kovčka obleke, katero je prodajal. Tatu so seveda izročili policiji in je ugotovljeno, da je napravil 20.000 Din škode.

Vlom v blagajno. V Mariboru je bilo vlomljeno dne 25. julija v blagajno tovarne svile Thoma. Vlomilec je zadel na ključke in odnesel 2600 Din. Po vlovu je blagajno zaklenil.

Pobegli kaznjenc zopet v jetnišnici. Zadnjič smo poročali, da je pobegnil od čiščenja oken iz mariborske jetnišnice kaznjenc Štefan Strmšek iz Pobrežja. V kaznjeniški obleki si je hotel privoščiti kopel v Dravi, a že sta mu bila za petami dva stražnika. Ko je zagledal begunec policista, je skočil v Dravo in plaval po sredini. Stražnika sta poklicala na pomoč čolnarje in je res eden potegnil vsega onemoglega Strmška iz Drave. Rešeni je priznal, da je bil že dva dni brez hrane in se je pustil mirno prepeljati v jetnišnico.

Vlomilci v poslančevi villi. V Bežini pri Rušah poseda ravnatelj ruške tovarne in poslanec Krejči vilo, katero so obiskali vlomilci in so napravili škode za 15.000 Din.

Vlom v gostilno. V Ljubljani na Sv. Petra cesti je bilo vlomljeno v noči od 28. na 29. julija v kuhinjo gostilne pri »Bobenčku«. Škoda znaša 2000 Din.

*

Slovenska Krajina.

Pazite! Po naši Krajini nosijo sumljivi ljudje drobne knjige in jih vsiljujejo našemu do-

bremu in vernemu ljudstvu. So ti ljudje nasilni in se jih človek skoraj ne more obraniti. Govorijo vam taki ljudje o veri, o Kristusu in ljudi preslepijo. Prodajajo pa knjige iz založbe protestantske britanske družbe. Katoličanu je prepovedano kupovati in čitati verske knjige, ki niso odobrene od cerkvene oblasti. Zato vedno pogledajte, če je knjiga odobrena ali ne, in pred nakupom vprašajte za svet svoje dušne pastirje. Ne dajte se zapeljavati!

Črenšovci. V nedeljo dne 22. julija je bila pri nas velika gasilska župna vaja. Ob napovedani uri se je zbralo na kraju vaje veliko občinstva, ki je z velikim zanimanjem sledilo vajam-tekam. Vse gasilske čete so se zelo potrudile in vse bi radi bile prve, kar je pa seveda nemogoče. Imeli so mokre in suhe vaje. Pri vajah je bila natančna kontrola težka, ker je bilo dosti brizgaln. Pri mokrih vajah so menda zmagali gasilci iz Beltincev; agilni gasilci iz Gornje Bistrice pa trdijo, da so dali oni prvi vodo. Po vaji je bila velika gasilska veselica v gostilni Škoberne v Črenšovcih.

Črenšovci. Zopet so se oglašili štirje novi naročniki za »Slovenskega gospodarja«. Nekateri druge časopise ljudje odpovedujejo in se oklepajo »Slovenskega gospodarja«, ki se vsem zelo dopade. Naročniki, pridobivajte nove naročnike in s tem najlepše odgovorite na različne napade na »Slovenskega gospodarja!« — Gospod Hanc, ki je letos končal orglarsko šolo v Celju, je že dobil službo v Šmartnem na Pohorju, kamor je že tudi odšel. Nadarjenemu fantu želimo v njegovi lepi službi obilo božjega blagoslova!

Turnišče. V nedeljo dne 22. julija je bila pri nas slovesnost prve sv. maše, ki jo je daroval g. Ivan Koren iz Renkovec. Pridigal mu je tajnik KA g. Franc Kolenc. — V Gumilicah so se ta dan fantje sporekli in nekateri so odnesli male praske. — V nedeljo dne 5. avgusta bo pri nas zopet nova maša, ki jo bo pel novomašnik g. Franc Zver iz Brezovice. Pridigoval mu bo g. dekan Ivan Jerič.

Turnišče. V nedeljo dne 22. julija je bil pri nas zelo slovesen dan. Vsemogočnemu je namreč daroval g. Koren Ivan iz Renkovec prvo sv. mašo. Ker je bilo vreme lepo, zato je prišel narod iz vsega Prekmurja, da se udeleži nove

svete maše in prejme novomašniški blagoslov. Res, ginljiva je bila ta slovesnost! Že ob pogledu na lepo urejeno procesijo se je marsikatero oko zasolilo; še bolj ginjeni pa so bili pri mašniških obredih samih in pri pridigi novomašniškega rojaka g. Franca Kolenca, ki je v lepih besedah orisal pomen mašništva ter se tako lepo zahvalil novomašnikovi materi ter bratom za vse trude, katere so morali prestati v času novomašnikovega študija. Malo je bilo ljudi, ki se ne bi zjokali, ko se je g. pridigar spomnil tudi pokojnega očeta in sestre.

Srednja Bistrica. Beltinska grofica ima do bro srce do siromakov in je siromakom v vsaki občini dala 10 oralo zemlje brezplačno. Zemlja je bila namenjena najbolj potrebnim. V naši vasi je nekaj siromakov, ki nimajo kam bi položili glavo, pa ti siromaki namenjene zemlje kljub temu niso dobili. Ne pravimo, da je drugi ne bi bili potrebni, a niso je bili tako potrebni, kot ti reveži, kar oni sami priznavajo. Mi bi radi videli, če bi vsi dobili zemljo, a v prvi vrsti jo naj dobijo najbolj potrebni. Tako hoče grofica sama in tako je tudi pravično.

Murska Sobota. Prejšnji teden se je vršil v prostorih salezijanskega zavoda »Martinišče« občni zbor društva »Zavednost«. Ker je bilo deževno vreme, udeležba ni bila tako velika, kakor je bilo pričakovati. Občnega zbora se je udeležilo 33 članov. Za novega predsednika je bil izvoljen g. Grabar Geza, stud. phil.

Murska Sobota. Klub prekmurskih akademikov si je stavil nalogo, da pobira podpise za popolno gimnazijo v Murski Soboti. To je tudi storil in pretekli teden zaključil. V nekaterih krajih so ljudje zelo radi podpisali, ker vidijo, da je v Prekmurju popolna gimnazija neobhodno potrebna. Saj je od popolne gimnazije odvisen študij marsikaterega nadarjenega prekmurskega fanta. V današnjih težkih gospodarskih razmerah starši ne morejo pošiljati svojih otrok daleč tja v Maribor, Ljubljano ali v druga mesta naše domovine, ker jim ne dopustijo denarne razmere.

Brezovica. Isto nedeljo, ko je v Turnišču daroval g. Koren Bogu svojo prvo daritev, se je vrnil iz Šibenika tudi naš novomašnik, namreč g. Franc Zver. Takoj po svojem prihodu je imel v Turnišču slovesne večernice. Prvo sv.

skritimi in med skalovjem zakopanimi zakladi? Na obe vprašanji nismo znali pravega odgovora. Opazili nismo nikjer, da bi bili pred nami kje razkopavali ter brskali med skalnatim svetom. Otok je brez votlin in razen omenjene opuščene naselbine nismo nikjer našli naletel na od človeške noge shojeno stezo, ki bi bila pričala, da se je mudil človek dalje časa v tej ognjeniški puščavi.

Vsi zbrani strokovnjaki smo si bili kmalu edini: na Guadelupe ni nikdo in nikdar skril kakšnega bogastva, še manj ga je kedo iskal ter našel.

Celodnevno mučno plezanje ter torkljanje med kamenjem nas je vse toliko utrudilo ter prevzelo, da smo bili od srca veseli, ko je pozno zvečer zabrlizgala z ladje piščal in nas klicala k večerji in na potrebni nočni odpočitek.

Drugo jutro na vse zgodaj so dvignili sidro. V najlepšem vremenu smo nadaljevali vožnjo proti jugu po Tihem oceanu ali Mehikanskih vodah. G. kapitan nam je razlagal iz potopisnih knjig, da se peljemo po morju, ki mrgoli morskih

volkov, velikih kitov in najbolj opasne roparice ter napadalke lesenih bark — žagarice. Žagarica ima ime po 2 m dolgi koščeni žagi, s katero je ubrani vsakega sovražnika, a tudi sama napade in z enim sunkom preluknja leseni čoln ali tudi manjšo jadrnico.

Po kapitanovi razlagi so pripravili mornarji čoln ter vrv s trnekom. Vsi smo napeli skozi daljnogledne oči, da bi zapazili kje ob solnčnem vzhodu tolikanj opasnega morskega velikana. Fotograf je postavil aparat, da bi zaupal filmu boj z žagarico, kakor mu je uspel sijajno posnetek našega srečanja z morskimi sloni.

Daljnogledi nam niso prinesli nikakega odkritja. Kapitan je bil mnenja, da se podijo najbrž ogromne roparice bolj globoko pod morjem, in radi tega jih ne vidimo. Predlagal je, da bo ustavil ladijski vijak. Za lov opremljeni čoln naj spustijo z ladje. Pritrdijo naj na čolnu trnek z vabo in veslajo v večjih ter manjših krogih krog rahlo se zibajoče jahte. Mogoče bo zagrabil ropar za globoko nastavljeno vabo, pričel bo srčiti boj na življenje in smrt in tega bo mogoče filmati z ladje tudi na daljšo razdaljo.

vo, se kaznuje s smrtno. V gledišču je bil prepovedan vsak zunanji znak pohvale ali graje. Kdor bi se pregrešil proti tej prepovedi, roma za 6 mesecev v zapor.

==

Pet let v Sibirskem ledenem morju.

Majhna ruska kolonija, ki je vtrajala na Wranglovem otoku v najbolj severnem ledenem morju na opazovalni straži 5 let v pomankanju ter ločeno od ostalega sveta, bo zamenjana v kratkem. Kolonijo tvorijo 10 oseb, ki se bavijo z opazovanjem vremenskih prilik in ugotovitvijo možnosti ladijskega prometa po Severnem morju in to seve le ob gotovem času, ko so

mašo bo pel dne 5. avgusta v cerkvi Matere milosti v Turnišču.

Širom Prekmurja. Naše Prekmurje je res premajhno, da bi mogli prehraniti tako veliko število ljudi, zato si velika večina išče kruha po drugod. Precejšnje število deklet je odšlo pretekli teden v Francijo, druga grupa pa se pripravlja, da odide okrog 7. avgusta.

Ali naj verjamemo? Denarni zavodi ne morejo izplačevati vlog, ker pač ne dobivajo od nikoder denarja. Marsikateri si je odtrgoval od ust, da je vlagal prihranke v posojilnice in če sedaj še tako potrebuje denarja, mu ga posojilnice ne morejo izplačati. To mi vse dobro razumemo. Razširjajo se pa pri nas govorice, da je neki denarni zavod izplačal nekemu vlogu pod pogojem, da tisti vlagatelj da nekaj denarja v neki namen. In vloga se mu je baje izplačala. Vseeno je, kje je to bilo, ali v Slovenski Krajini, ali ne. Ni pa vseeno, če je to naredila kaka banka ali posojilnica.

Zemljevid. G. Joško Maučec, rodom iz Rogojne, ki študira zgodovino na ljubljanskem vseučilišču, je izdal nov lep zemljevid Slovenske Krajine. Zemljevid bi moral dobiti v roke vsak, kdor ima posla v Slovenski Krajini, ali kdor se zanima zanjo. Prav bo prišel tudi našim železničarjem, da bodo pravično naglaševali imena naših postaj. Naša dolžnost je, da vsi sežemo po novem zemljevidu in s tem damo priznanje nadarjenemu avtorju, ki ima z izdajo tega zemljevida veliko stroškov. G. Joško Maučec iskreno častitamol!

20letnica pol.mučeništva.

Dne 28. julija je poteklo 20 let, ko je poslala Avstrija Srbiji vojno napoved, iz katere se je razvilo svetovno klanje, ki je dosedaj še osamljeno v zgodovini. Izbruh svetovne vojne so izrabili najbolj zagrizeni nasprotniki slovenstva na Spodnjem Štajerskem in to so bili nemški okrajni glavarji ter nemškutarsko uradništvo, ki so se hoteli maščevati nad voditelji Slovencev s pomočjo najhujše obsodbe vrednega ovašiva. Ob 20letnici mučeništva živih in že mrtvih duhovnikov in nekaterih

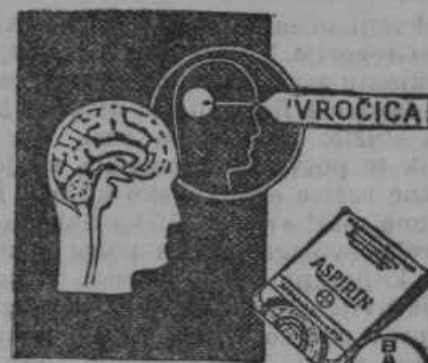
lajikov iz Spodnje Štajerske hočemo osvežiti javnosti na kratko imena onih zavednih narodnjakov, ki so morali leta 1914 takoj ob mobilizaciji in tekom prvih mesecev vojne v graške zapore.

Mučeniki iz vrst duhovščine.

Bosina Ivan, tedaj kaplan pri Sv. juriju v Slov. goricah; Andrej Bračič, župnik v Limbušu; Jožef Čizek, dekan v Jarenini; Vid Janžekovič, župnik v Svečini (že rajni); Kranjc Marko, tedaj vojni kurat v Gradcu; Ilc Janko, kaplan v Rušah (že rajni); Lovrenčič Vinco, tedaj župnik pri Sv. Ožboltu ob Dr., danes na Kapli; Medved Martin, tedaj župnik v Laporju (že umrl); Muršec Franc, župnik v Framu (že umrl); Razbornik Ivan, kaplan v Jarenini in danes župnik pri Sv. Urbanu pri Ptuj; Ravšl Anton, župnik v Cirkovcah; Škof Franc, kaplan v Kamnici in sedaj župnik pri Sv. Antonu v Slov. gor.; Volčič Miroslav, župnik v Breznu (že rajni); Vračko Evald, župnik v Št. Ilju v Slov. gor.; Žirovnik Peter, minorit v Ptuj (že rajni).

Mučeniki iz vrst lajikov.

Roškar Ivan, posestnik v Slovenskih goricah, bivši poslanec in poljedelski minister po prevratu (že rajni); Hlebič

ASPIRIN pomaga pri zvišani temperaturi. **ASPIRIN** je mala tableta z velikim učinkom.

Vsaka tableta ima vilenjen Bayerjev križ

ASPIRIN

V. J. Jugoslav. k. d., Zagreb.
Oglas je reg. pod S. Br. 12.314 od 25. VI. 1934.

Ivan, posestnik pri Sv. Križu nad Mariborom (že rajni); g. Štancer, sedaj uradnik v splošni bolnici v Mariboru in ob izbruhu vojne še dijak. V graške zapore so morali malodane vsi narodnozavedni Rušani in Rušanke ter nekateri narodnjaki od Sv. Lovrenca na Pohorju.

Krščanska mati — steber naše bodočnosti.

Najdragocenejša dedščina, ki jo morejo starši podeliti svojim otrokom, je dobra vzgoja. Brez nje vse gnotne dobrine, ki jih otroci prejmejo od staršev, otrokom niso v korist. Prvi in nenadomestljivi činitelj dobre, krščanske vzgoje je mati. Kar ona zanemari, nikdo drug ne more nadomestiti. Kar ona

vcepi v mlado, sprejemljivo srce svojega otroka, ostane v njem, če tudi potisnjeno v zadnji kotiček, iz katerega se bo dvignilo in vzrastlo, ko bo potreba velika in nevarnost največja. Vrla krščanska mati se ne uči iz knjig moderne pedagogike (vzgojeslovja). Učiteljica vzgoje ji je vera, voditeljica krščanska ljubezen, glavni pripomoček pa molitev. Veliki in svetli možje so imeli dobre in svete matere: to nam spričuje zgodovina. Zabeležila je z neizbrisnimi črkami ime sv. Monike, matere sv. Avgušтина. Njenemu zgledu, njenim besedam, njenim solzam in njenim molitvam se ima sv. Avgustin zahvaliti, da je postal svetnik in največji

led vsaj nekoliko ustali ter razdrobi. Skraja je imela kolonija stik s svetom s pomočjo radija in tudi nekaj letal je posejalo otok. A pred 2 letoma je odrekel radijo in ti vremenoslovni junaki samevajo že 3 leta.

Čebelar,

Ki poseda spomladi 40 tisoč čebel, jih ima lahko sredi poletja že 400 tisoč. V tem slučaju slobodno računa v dotičnem letu na 5—6 centov meda.

Statistika iz prakse.

Pred kratkem je bila objavljena statistika z ozirom na prometne nesreče. Po tej ugotovitvi je najbolj varen dan v tednu sredo. Od 105 prometnih nezgod

Kapitanov načrt je bil odobren enoglasno. Šest mornarjev je znosilo v čol vesla. Trnek je bil jeklen kavelj, debel kot prst in podoben malemu sidru. Privezali so ga na 250 m dolgo vrv. Za vabo so obesili 10 kg mesa. Trnek z vabo je nosil nad vodo velik lesen plavač. Vabo s trnekom so spustili 50 m globoko. Ribiška naprava je plavala spredaj in par metrov proč od čolna. Razven šestih veslačev sta se hotela udeležiti lova oba brata Stackleton in zdravnik, vsi ostali smo tvorili nestrpne gledalce.

Čoln s posadko je zdrknil po morju, ribiško napravo je vlekel čoln spredaj in oči vseh so bile uprte v lesenega plavača, kedar se bo zganil ter oznanil, da je pogoltnila nenasitna zver vabo z velikim trnekom.

Dobre pol ure so dvigali veslači vesla in gnali čoln v lahnem poletu krog jahte. Naše oči so že bile trudne in solzave od prenapetega zasajanja pogleda v plavača, ko se je pognalo nekaj ogromnega in temnozelenega iz morskih globin ter zginito z bliskavico pod vodo s plavačem vred. Veslači v čolnu so dvignili vesla, 250 m dolga vrv na kolobarju se je odvijala z never-

jetno naglico in nevidna sila je vlekla čoln za seboj. Iz čolna smo čuli razna povelja. Razburjenost ribolova je dosegla višek. Šlo je za življenje ter smrt. Lahki čoln reže valove z besnečo brzino. Vrv je napeta liki struna in še vedno nevidna moč žene čoln proč od jahte dalje — dalje na odprto morje!

Gledalci na krovu smo se držali nehote v strahu za tovariše za srce z zamolčanim vprašanjem na jeziku: Kaj, če se bo do pobesnelosti razpaljena zver, najbrž orjaška žagarica, naenkrat obrnila in bo s svojo 2 m dolgo žago presekala lahni čolnič na dvoje? Za trnek ujeti morski velikani se kaj radi branijo še na ta način, je razlagal kapitan, da zdrviijo v morske globočine globokejšje nego je trnkova vrv, in čoln se mora prekuoniti. V takem slučaju je edina rešitev, da presekajo lovci pravočasno vrv.

Čoln je vlekla pošast vedno dalje ter dalje in nikakor ni bilo opaziti, da bi omagala ali popuščala vsled bolečin ter napora. Naenkrat je spremenil naprej drveči čoln smer in se zasukal v polukrogu nazaj proti jahti, zopet nazaj, pa nazaj itd.

cerkveni učenik. Nonna, pobožna mati sv. Gregorija Nacianskega, je svoje de- te kmalu po rojstvu ponesla v cerkev, ga darovala Bogu, da bi njegovo življe- nje služilo pred vsem veri, ter je v znak te posvetitve položila v njegove nežne ročice evangeljsko knjigo. Bogo- ljubna mati sv. Frančiška Saleškega je v roke svojega otroka poleg evangeli- ske knjige položila še drugo knjigo, in to je življenje svetnikov, iz katerega mu je prav pridno čitala. Brez krščanskih mater ni krščanske vzgoje, brez kr- ščanske vzgoje pa ni krščanske mladi- ne, osebno ne take, ki bi imela smisel za duhovniški in redovniški poklic.

Krščanske matere so največja sreča za otroke in največja dobrot, ki jo mo- re Bog podeliti kakšnemu narodu. O našem narodu dokazuje zgodovina, da ga je ohranila katoliška vera, odnosno katoliški duhovniki — sinovi katoliških slovenskih mater. To bodi zabeleženo vsem v spomin, sedanjim slovenskim materam pa v opomin, da so in ostane- jo vredne naslednice svojih vrlih pred- nic — zveste varuhinje katoliške ideje in katoliške kreposti v družinah in na- rodu. Dokler bodo slovenske matere ostale zveste svojih podedovanih nalogi, bo tudi naš narod kos svoji nalogi, ki mu daje pravico do obstanka v krogu kulturnih narodov, ki ga daleč prese- gajo po številčni moči. Rodna naša ze- mlja kot gmožna mati in na njej kr- ščanska slovenska mati: to sta dva ne- omajna stebra slovenske bodočnosti. Zavedajmo se tega! Ohranimo sloven- skemu narodu ta dva stebra zdrava, čvrsta in trdna!

★

Laporje. V nedeljo dne 5. avgusta, ob treh popoldne, priredimo na prostem ob cerkvi »Igro o izgubljenem sinu«. Vseh nastopajočih je 92. Pridite in pogledite! Vabimo vse!

Središče-Ormož. Povodom izleta, ki ga pri- redi cerkveni pevski zbor iz Veržaja v nedeljo dne 5. avgusta t. l., se vrši v župnih cerkvah

v Središču in Ormožu cerkveni vokalni kon- cert s pestrim in bogatim sporedom in sicer v Središču ob treh popoldne, v Ormožu pa ob osmih zvečer. K tej izredni prireditvi se vabi- te, da jo posetite v prav obilnem številu, ker vam bo koncert nudil mnogo lepega užitka.

Posebno še vabimo pevske zборе! Pridite, da slišite, kako deluje vaš bratski pevski zbor, pridite, da si nabereite novih pobud, novega ognja za nadaljnje delo, povabite pa tudi vaše prijatelje! Podrobnosti so razvidne iz letakov. Vstop je prost. Na veselo svidenje!

Ribnica na Pohorju. Oj težka pot, oj tožna pot, ko od srca srce se loči, mi spremljamo te žalujoči, ko ti na veke greš od nas. S to boleštvjo v srcu smo spremili v ponedeljek dne 16. julija k večnemu počitku drago in skrbno mamico posestnico Antonijo Završnik, rojeno Ričnik, ki je po daljši boleznii v 54. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala. Oj kruta smrt, velika je vrzel, ki jo povzročaš, rana je globoka, izguba nenadomestljiva, žalost pre- brščka. Menda ni na svetu sile, ki bi napra-

vila več bolesti, kot jo napravi ta poslanka božja. Pa dež za solncem mora biti, za vese- ljem žalost priti, je tako tudi v družino Za- vršnik začel liti dež bridke izgube. Rajna je 32 let prenášala sladkosti in težave zakonske- ga stanu, rodila 10 otrok, katerih dva sta že v nežni mladosti odšla med nebeške krilate, ostalih osem pa je vzgojila z vso skrbjo in strogostjo v krščansko nepokvarjeno mladino. Bila je luč in solnce vsem, katerim je bila že- na, mati, gospodinja. Počitka in oddiha ni poznala in dočakala, njeno življenje je bilo en sam nepretrgan delavnik, od zibelke do groba trnjeva pot. Blaga mamica in sosed! Prezgodaj je nehala biti tvoje zlato srce, pre- hitro so minila leta tvojega življenja, zapu-

Biserna sv. maša v Breznici na Šorenjskem (dne 22. julija). Levo pridigar To- mo Zupan, prelat in železomašnik; desno biseromašnik dr. I. Svetina, prof.

Lahko trdim, da je trajal ples čolna naprej in v polukrogu nazaj par ur, ne da bi bilo opa- ziti zmanjšanje brzine ali kako popuščanje v napetosti vrvi.

Naš prvotni strah in razburjenje sta se med tem toliko podelila, da smo si začeli krepčati že- lodec z jedjo in pijačo.

Po natezanju za vrv je bilo po urah najsrdi- tejšega boja spoznati, da se je obesil na trnek kak prav ogromen prebivalec morskih globin. Z nestrpnostjo smo čakali na trenutek, ko se bo prikazala žival vsled preutrujenosti na površju. Cukanje in rukanje vrvi je pričalo o najtežjem boju, katerega je bojevala ujeta roparica pod vo- do, da bi se rešila ter znebila jeklenega sidra. Zopet je šlo s čolnom naprej, pa nazaj v polu- krogu in na ta način je trajal boj med človekom in morskim velikanom od jutra do poldne.

Krog poldne je zašumelo par sto metrov proč od čolna morje. Iznad gladine se je prika- zala najprej dolga žaga in za njo velikansko telo žagarice. Še na površju se ujeta roparica ni udala zlepa. Z dolgim repom je udrihala po vo-

di, da se je morje zapenilo in je na ta način po- vzročeno valovje pljusvalo preko čolna in v čoln.

Gledalci z jahte smo ponovno obledeli pri prizoru na ta zadnji, a presneto opasni smrtni boj strahotnega orjaka. Z enim udarcem z repom bi lahko žival prekucnila čoln, ali ga pa raz- treščila z žago na dvoje. V tem slučaju bi po- padali vsi ribiči v vodo in najhitrejša pomoč od naše strani bi bila brezuspešna, ker mrgoli ta- mošnje morje najbolj požrešnih morskih volkov.

Na srečo ujeta pošast čolna v smrtnih bo- lečinah niti opazila ni. Z zadnjimi močmi je pač imela dovolj opravka sama s seboj.

Brata Stackletona sta še merila vsak iz svo- je puške, da poženeta ribi ob količkaj ugodni priliki eksplozivni kroglji v glavo. Pri nepresta- nem guganju čolna sigurno streljanje ni bila malenkost. Bogznaj kolikokrat sta že podržala puški k licu, pa sta se morala zopet zlekniti po dnu čolna, ker je vlekla žival čoln naprej, ali je bičala z repom morje, da se je razburjalo v mo- gočnih valovih.

se jih je zgodilo 25 v soboto, 20 v nedeljo, 20 v petek, 18 v torek, 17 v četrtek, 12 v pon- deljek in 9 v sredo. — Tudi po tvornicah be- ležijo najmanj nesreč v sredo. Nadalje so naj- bolj redki zločini na nedeljo (kar velja za mesta). V soboto je po mestih petkrat toliko aretacij kakor v nede- ljo. Nedelja je tudi oni blaženi dan, ko umrje najmanj ljudi.

Na Francoskem

obiščejo na teden 4 mi- lijoni ljudi k mo-pred- stave; Anglija šteje te- densko 20 milijonov kinoobiskovalcev.

V vseh morjih

je 1000krat več srebra nego zlata.

Dalje sledi.